

HGGunnink, gehouden te Lutten, 14.08.2022

ZONDAG 44

Votum + zegengroet

Psalm 5:1,2,3,4,5

Gebed met aansluitend Gezang 6:1,2

Lezen Mattheüs 15:10-20

Lukas 4:1-13

Johannes 4:31-34

Tekst **ZONDAG 44**

Bediening van het Woord

Psalm 131:1,2,3

ApGelBel

Gezang 29:1

Gebed

Dienst der offeranden

Psalm 5:6,7,8,9,10

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Vindt u het nou ook zo jammer, vind jij het ook zo jammer, dat het weer bijna voorbij is? ZONDAG 44, de laatste ZONDAG over de Tien Woorden.

En dan moet je weer een heel jaar wachten, tot je weer opnieuw naar het begin van die Tien Woorden mag.

Vindt u dat nou ook zo jammer? Juist omdat de Catechismus, de inhoud van die Tien Woorden zo heel nadrukkelijk neerzet?

Heel Nieuwtestamentisch. Echt voor vandaag.

Het is nooit een kwestie van, "ja, maar dat hebben Zacharias Ursinus en Caspar Olevianus eens een keer opgeschreven, in vijftienhonderd-zoveel. Wat moeten wij daar nou nog mee?"

Nee, 2022. Zondag na Zondag, gewoon to the point, alles aan de orde, klip en klaar. Ook dat Tiende Woord, dat gaat over ons hart.

En ik wil u vanmiddag het Woord van God laten horen, en wel onder het thema:

De HEERE beveelt: geef je hélemaal aan Mij,

dus 1) volg Christus!

(V/A 113)

2) leef getroost!

(V/A 114)

3) werk en bid!

(V/A 115)

1) Kijk, aan de buitenkant lijkt het vaak nog wel wat. Of hebt u misschien in de afgelopen maand, de politie toch aan de deur gehad?

Ja, dat kan natuurlijk een keer.
 Waarschijnlijk niet.
 Of moet ik zeggen: 'nee natúúrlijk niet! Ík de politie aan de deur?'

Nou, ik mag eerlijk zeggen dat ik wel weet wat het is. Bij ons kwam de politie wel eens aan de deur. Want wij hadden zonen ...

Aan de buitenkant lijkt het vaak nog wel wat. Maar hoe zit het, vanuit ZONDAG 1?
 Daar hebben we beleden dat we hélemaal het eigendom zijn van Jezus Christus, om helemaal er vóór Hem te zijn.
 Ook met ons denken, ons willen, ons voelen.
 Ook met ons hart.

En Antwoord 113, de uitleg van het Tiende Woord, als samenvatting en verdieping van die Woorden één tot en met negen.
 -Dat is altijd het bijzondere: het eerste Woord dat is de basis van alles. Dan worden daar die andere geboden op gebouwd. Maar het Tiende Woord zit er als het ware als een paraplu helemaal overheen.-

Vraag en Antwoord 113, vooral het antwoord, wat is dat radicaal, totaal, helemaal, finaal. De **kleinste neiging** of **gedachte**, broeders en zusters.
 Iets wat zomaar even door je heen flitst, en je denkt van, 'ja, dat lijkt me wel wat'. Maar het spoort niet met het feit dat je het eigendom bent van de Heere Christus.
 Dat mag er niet alleen niet zijn! Het mag zelfs niet eens in mij **opkomen!**

Hoe kan dat nou?

Het mag zelfs **nooit** meer in mij opkomen.
 God **verbiedt** dat absoluut.
 Dat is in het negatieve gezegd, je kunt het ook in het positieve doen.
 Altijd, 24/7 zeggen ze dan, moet ik met heel mijn hart, moet ik met alles, ook met wat ik wil, aan alle overtredingen, en tekorten, en zonden, een **gruwelijke** hekel hebben, een **afschuw**.
 En ik moet liefde hebben, en trouw, en zin, en alle gehoorzaamheid.
 Het moet **allemaal** sporen met wat God, om Jezus Christus, wil.

En als je dan eerlijk Antwoord 113 leest, dan durf je straks niet voor de spiegel te gaan staan.
 En als je dat wel doet, -het is aan te raden-, dan zie je daar iemand, die met deze Vraag en Antwoord volledig de mist ingaat.
 Dan schaam je je, als je eerlijk bent, dan schaam je je de ogen uit het hoofd.

Antwoord 113. Wat kun je daar nou mee?
 Als dat gebod van de HEERE, gebaseerd op het Woord van de HEERE, als dat gebiedt: niet in je denken, niet in je willen, niet in je doen, bezig zijn met dingen die Christus nooit gedacht, nooit gewild, nooit gedaan, waar Hij nooit mee bezig geweest is.

Uw Heiland dat is de enige die Antwoord 113, -die bestond toen nog niet, maar de inhoud ervan wel-, die de inhoud van Antwoord 113 zonder enige schaamte kon horen en lezen.

En wij, 'gij zult uw zinnen niet zetten op ...', en dan komen al die dingen.

Tuurlijk, je kunt je zinnen ook zetten op iets goeds. Zin in eten hebben is een goede begeerte. Maar je gaan volproppen, dat is dan weer verkeerd.

Je best doen op school, is uitstekend. Maar eerzuchtig zijn, altijd de knapste willen wezen, vooraan willen staan, daar deugt niks van.

En het zit zó in ons, broeders en zusters.

Het zit zo verschrikkelijk in ons, om al die dingen, waarvan de HEERE zegt: "nee", dat wij daartegen zeggen "ja".

Kijk, als je niet gelooft dat je vanaf je allereerste begin zondig bent.

En als je niet gelooft dat je door alles heen, je hele leven lang dat ook blijft, dan zet je, -misschien doe je dat niet echt-, maar dan zet je in feite een dikke streep door dat Antwoord.

Dan zeg je: "dat is niet voor mij". Dan kijk je om je heen en dan, "o, ja. Kijk die moet het nog maar eens even heel goed lezen. En die ander ..., oooo, dat is ook bar zeg".

Antwoord 113 dat hoort bij de 'D'.

U weet wel EVD [Ellende, Verlossing, Dankbaarheid].

God voor Zijn wonderlijke verlossing, uit die verschrikkelijke ellende, dankbaar dienen.

Maar juist in Antwoord 113 is de grootheid van onze ellende, levensgroot aanwezig.

Dan kun je je voorstellen dat iemand zegt, "maar dit is toch allemaal veel te hoog gegrepen! Hier komt toch niemand aan toe?"

Dan hebt u helemaal gelijk, hier komt niemand aan toe.

En toch, toch blijft God dit van Zijn kinderen eisen. Ja, van alle mensen.

Maar heel speciaal van Zijn volk. Zijn zoon, Zijn dochter. Zijn slavin en Zijn slaaf.

"Ik ben de HEERE uw God die u **bevrijd** hebt.

Ik geef je al Mijn liefde, denk maar aan Jezus Christus. Maar nu wil ik jou ook, helemaal."

Wij mogen van dit antwoord triest worden. En soms is dat ook nodig, om jezelf te leren kennen.

Als je misschien de gedachte had van, 'ach, valt met mij toch nog wel redelijk mee.

Politie niet aan de deur geweest. En verder, nee, als mijn zonden van gisteren hier op een bord opgeschreven zouden worden, dan zou ik hier nog wel durven blijven staan.'

Kijk, als je zo denkt, dan wordt het tijd dat je weer eens even duikt in dat Antwoord 113. Want dan moet je jezelf leren kennen.

Maar als je jezelf al hebt leren kennen, en je bent de ZONDAGEN 2 tot en met 4 nog

niet vergeten, dan troost God u, door u bij dit antwoord te laten denken aan Jezus

Christus. Die ín alles, en altijd, en overal, helemaal Zijn Vader in de hemel gehoorzaam

was.

En dat niet met tegenzin, en dat niet al narrig. Zoals die kinderen, als moeder dan zegt, “wil je mij even helpen?”

“Nou, moet dat nou alweer...”

Nee, van harte!

Hij, als Hij in de woestijn wordt verzocht, en het was een echte verzoeking. Dat is voor ons heel moeilijk te vatten. Hoe kan dat nu, want Hij was immers de Heilige, en de Volmaakte, en de Zondeloze.

Toch is dat een volstrekt echte verzoeking geweest, als satan tegen Hem zegt, “hier álle koninkrijken van de aarde, kijk maar, voor jou”. En dat Hij dan zegt, “maak dat je wegkomt!”

En als Hij zegt in Johannes 4: “eten en drinken, prachtig. Maar, léven dat doe je bij het Woord van God. En Mijn eten en drinken, dat is, dat Ik de wil van Mijn Vader in de hemel doe”. Overal. Altijd.

Dat is ook het bijzondere broeders en zusters, als u die Evangeliën leest, dat dat eindeloos is! Die liefde tot Zijn Vader, die blijkt in wat Hij denkt en doet, en niet doet. Wij kunnen ons niet voorstellen, hoe de Heere Jezus heeft geleefd.

Want de kinderen hier, die moeten niet vergeten, dat de Heere Jezus ook kind is geweest. En toen de Heere Jezus kind was, was Hij **nooit** stout. Was Hij **nooit** brutaal. Deed Hij **nooit** lelijk.

Wat is dat?

Dat weten wij niet eens, hoe dat is.

En dat gaat door, Zijn leven lang.

We kunnen het ons niet voorstellen, maar we moeten het geloven. Onze zaligheid hangt ervan af.

Zó is Hij onze Middelaar! Door honderd procent te doen wat God **gebiedt**, en niet te doen wat God **verbiedt**.

Want zo is Hij gehoorzaam. **In onze plaats**.

En voor iedereen die gelooft, wordt Zijn gehoorzaamheid, als het ware overgeschreven op ónze rekening.

Nee, dat zeg ik niet om dan maar verder te gaan met: “nou, als dat dan zo is, dan kan ik me er makkelijk vanaf maken, mooi. God kan het wel bevelen, maar ik kan het toch niet. O ja, de Heere, Jezus Christus! Klaar!”

Nee, maar juist om Hém, Die als je ziet hoe Hij deed, en wat Hij deed, dat je Hém dan steeds meer gaat lief krijgen.

Dat Hij je steeds meer dierbaar is, kostbaar.

Dat je Hem dan wilt volgen. Om ook, nee, niet op de manier van Hem. Dat kan niet en dat hoeft niet ... Maar om ook als een dankoffer, in dankbaar dienen, om ook als een dankoffer, jezelf aan Hem op te offeren, Romeinen 12.

En dan vooral niet, als een schakelaar. Uit, aan, uit, aan.
Nu even gelovig doen, dan even niet gelovig. Dan weer wel, dan weer niet.
Nee, altijd, overal.

Terwijl je, met Antwoord 113, jezelf diep schaamt. En tóch dat zicht hebt en houdt op de Redder. En dan gelóven, want Christus mag dan ook het voorbeeld zijn: wat zijn Gods geboden **goed**, ook voor ons!

Leven met God, dat geeft rust. Zonden brengen onrust.

Leven met God geeft rust. Geeft de ruimte in je leven. Geeft zegen. Geeft tevredenheid. Het doet je zingen. Je wordt er blij en dankbaar van.

Volg Christus!

2) Dan het tweede. **De Heere beveelt geef je hélemaal aan Mij, en leef dan getroost!**

Kwam net ook al even een beetje aan de orde, maar die troost wordt nog verder uitgewerkt.

Want in Antwoord 114 is de Catechismus weer zo eerlijk.

Gewoon, de dingen worden heel eerlijk gezegd.

Kunnen zij, die een harttransplantatie hebben ondergaan, die een nieuw hart kregen van de Heilige Geest, die nu een nieuwe levensrichting, en een nieuw levensdoel hebben, kunnen die ook al de geboden van God doen?

Wat zegt iemand die bekeerd is? Die zegt: "ik ben van Hém".

Iemand die dat eerlijk zegt, "ik ben van Hem", die heeft een nieuw hart.

Maar ja, ondanks dat nieuwe hart, telkens die erfzonde, die zondigheid. Die zit zo **diep** in ons, Mattheus 15:10-20. Niet wat binnenkomt, maakt de mens onrein, -dat eten en drinken-. Nee, maar wat er uit gaat, wat je zegt, en wat je denkt, en je daden.

Die zondigheid, die heeft ons, -en je hoort tegenwoordig wel eens mensen zeggen dat ze de zonde te boven zijn. "Nee, nee, nee, ik doe geen zonden meer". Daar mag je de mond van open vallen. Maar dat is onvoorstelbaar als iemand dat durft te zeggen. "Ik doe geen zonden meer".

Maar als je eerlijk bent, dan zeg je: "er is geen sprake van, dat wij net zo leven zoals onze Heere Christus geleefd heeft".

En dat is een trieste constatering.

Want, de gelovige mag immers **in Hem** zijn. Verbonden aan Hem. Horen bij Hem.

Maar het is de realiteit. Lees de Bijbel maar.

Als de Bijbel ergens eerlijk over is, is dat ook over de zonde.

Noach, als je Noach vóór de zondvloed hebt, wat een gelovige!

Die het overal duidelijk maakte: "mensen, bekeer je, want er komt een zondvloed, en als je je niet bekeert, je gaat eraan." Een profeet van de gerechtigheid.

En dan ná de zondvloed, een gelovige man. Maar hij dronk wel te veel. En hij werd dronken.

David, een man naar Gods hart. Ook een moordenaar en een overspelige.

Jeremia, die eigenlijk tegen de HEERE zegt: “maak er maar een eind aan, HEERE, want ik ben er helemaal klaar mee.”

Paulus.

En in de kerkgeschiedenis, Augustinus. Het begin van Augustinus' leven, daar deugde ook zo weinig van.

Opa. Oma.

Je vader. Je moeder.

Jijzelf, jij kunt nooit leven zoals de Heere Jezus leefde.

‘Geen mens rechtvaardig’, Romeinen 3.

‘Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, dan liegen wij’, 1 Johannes 1.

Wij komen daar niet aan toe.

Kunnen we nog zo bekeerd zijn, wij kunnen het niet volbrengen.

MAAR, daar houdt Antwoord 114 niet mee op. Met: ‘nou, het wordt toch nooit wat, jongens, kappen maar met die handel.’

Nee, het wordt nooit wat. MAAR, dat is een heel belangrijk woordje hier.

Hoe overtrederig wij ook zijn, toch is die harttransplantatie uitgevoerd bij die gelovige.

En dat is te merken ook.

Zeker wijzelf, wij doen er vaak nog van alles aan om de aders wéér te laten dichtslippen.

En ons hart functioneert lang niet perfect.

MAAR, dat heerlijke is er wel, wij **willen** de bevelen van God doen.

Het is dus niet alleen: ‘t wordt nooit wat’. Nee, wij houden in dit leven altijd te maken met zondigheid en zonde.

Maar! Er is toekomst.

Getroost. Het begint er te zijn, leven met God.

Hij geeft, -en dat zijn dingen die je bij jezelf kunt nagaan te ja of te nee-, Hij geeft je zin om te luisteren naar de HEERE, en om te doen wat de HEERE zegt.

Hij geeft je, dat je zegt: “ja, dat is mooi! Daar wordt het mooi van! Als we thuis allemaal naar moeder en vader luisteren, wat is het dan super fijn thuis! Als we in de gemeente allemaal Christus volgen, wat wordt het daar prachtig van!”

God laat niet varen het werk van Zijn handen.

Want als het gaat om dat begin, dan is dat **Zijn** werk.

En al die goede werken die u misschien bij uzelf ook kunt constateren, Efeze 2:10, die heeft Hij van tevoren klaargemaakt, opdat u ze zou doen.

En dan merk je het in je eigen leven, dat je op het goede spoor mag zitten.

En nog een keer, dan hapert het wel, en dan stukt het wel, en je gaat wel weer onderuit.

Maar tóch. **Hij** zet uw treden, jouw treden, op **Zijn** spoor.

En telkens geeft Hij je als het ware weer een duwtje in de rug: “ga maar door”.

Want je mag immers **getroost** leven.

3) Tenslotte. **De Heere beveelt, geef je hélemaal aan Mij, dus werk en bid!**

Nou voor u de vraag: 'had het voor u zin, de preken die u gehoord hebt vanaf ZONDAG 34 over de Tien Woorden?'

Of hebt u ze aangehoord met de gedachte van, 'nou ja, het moet nou eenmaal, het staat immers in de Catechismus, maar ik kan er niks mee. En de Heere Die moet maar een beetje rekening met mij houden, ik heb mijn beperkingen, ik heb mijn zondigheid en mijn zonden.

En ik hoor veel liever, -laten we er maar gauw doorheen gaan, misschien kunnen ze de volgende keer wel samenvatten in één preek, 34 tot en met 44-, ik hoor veel liever over Gods zórg. En over hoe God líefheeft. En dat Hij om mij denkt.'

Broeders en zusters, in Zijn wonderlijke liefde, heeft God Zijn wet óók aan ú gegeven. En het begin ervan, **vergeet dat nooit!** "Ik ben de HEERE, uw God, die je hebt bevrijd, die je heb verlost".

Want zou de Heere je nou eerst verlossen en bevrijden, om daarna met een serie geboden te komen en je dwars te zitten? Daar zijn die geboden niet voor.

Er is geen enkel gebod, -ja dat is voor kinderen soms heel lastig, "waarom mag dat nou niet", zeggen ze dan.

Ik heb een ijsje gehad, maar het is lekker warm. "Ik wil er nog één". En misschien krijg je dat dan wel, en dan wil je er nog één. "Nee, die derde die krijg je niet."

"Waarom nou niet? Ik wíl!"

Zit je vader of je moeder je dan dwars? Is het maar een raar mens of zo?

Nee, nee, dat is omdat ie precies weet wat goed voor jou is.

God geeft Zijn Tien Woorden, na die verlossing, om verlost te **blijven!** Om verlost te **leven!**

Hij is zo ontzettend goed en genadig en trouw en wijs. Hij weet wat goed voor ons is.

Moet je die volken om Israël heen bekijken. Israël had de Tien Woorden, PSALM 147. En als Israël de HEERE diende, dan was het een paradijselijk leven.

Die volken om hen heen: chaos, zootje, puinhoop, noem maar op.

De HEERE weet wat goed voor ons is.

Hij weet dat het goed voor ons is dat die geboden ook heel scherp en hard naar ons toekomen.

Ook van, "**NEE! NEE! NEE!**".

En soms, "**JA en DAT WEL! DENK ER GOED OM! DÁT!**"

Dat moet scherp gezegd worden.

Thuis is het ook niet alleen maar, aai poes en zo.

Die scherpste hebben wij nodig, om onszelf te leren kennen. Én om God te kennen.

De Vader, Die uit liefde Zijn Zoon stuurt.

Voor zulke mensen als wij zijn!

De Zoon Die uit liefde, honderd procent gehoorzaam is. Voor zulke mensen, als wij zijn!

De Heilige Geest Die met kracht wil werken. In zulke mensen, als wij zijn!

Die God is alle eer waard!

Daarom, laten we ons dus inspannen. Aan het werk zijn, in Zijn dienst.

Dan kun je denken aan alle brieven van het Nieuwe Testament, waarin die zaak van de opdrachten ook aan de orde komt.

Én laten we Hem danken en bidden.

Vooraf bidden, om écht te leven voor Hém, van Wie ik immers helemaal ben.

En dan heb je dat vooruitzicht, -oude berijming Psalm 17-, 'maar blij vooruitzicht dat mij streelt'. Het klopt nauwelijks met de onberijmde versie, maar het is een prachtig vers om te zingen.

Blij vooruitzicht: eens is die zonde voorgoed voorbij!

En als ik er nu al zin aan heb, om God dankbaar te dienen, -en weer, dat is Zijn werk in ons, Zijn Geesteswerk-, dan sta ik op de rails om naar het einddoel te komen. En Hem eeuwig te loven en te prijzen.

Van harte! Met alle krachten! Met alles! Van binnen en van buiten! Volmaakt! Honderd procent! Overall! Altijd!

AMEN